Jaargang 1 - nr. 10 - 26 december 2025

Monniken Schrift

Literair blad rond de RV-bijbel

GOD IS EEN KINDERBOEK

Er is vreemd vuur.
Foto’s worden gemaakt als een toren van Babel.
De mens wil gezien worden, bewonderd worden, en zo bedonderd worden.
Er is vreemd vuur.
Gelach.
Men wil niet wenen met de wenenden.
Het moet allemaal groots zijn.
Het kleinste en minste verachten zij.
Het moet veel zijn, altijd meer.
Er is vreemd vuur.

Slaat dan de trom, blaas op de bazuin.
Wees een alarmist.
Maar meer nog : Ga tot uw binnenste.
De uitwendige wereld is afgeweken.
Ga daarom naar de inwendige wereld.

Er is vreemd vuur, en het fikt alles af.
Het fikt door als een leugenwereld.
Je ziet het overal om je heen.
Het is belangrijk terug te gaan tot de bron.
God is een kinderboek.
Maar de volwassenen hebben hun eigen afgod gemaakt.
Er is vreemd vuur.
Ren voor je leven.
Roep in de wildernis, maar meer nog : Ga dieper de wildernis in, toets alles. Weest vijandig naar alles wat de mens heeft gebouwd, zoals Ismael.
Leg je status en eerstgeboorterechten af zoals Ezau, en drink van de bedelaarskom en boetekom, want het zijn allemaal leugens. Al die rechten, al die statussen, die hoest de mens zich op, terwijl hij zijn naaste verdrukt. Al die feesten in oorlogstijd. Het enige recht wat de mens heeft is aan de voeten des Heeren neer te buigen, maar heeft de mens nog wel rechten om nabij de Heere te zijn die zij hebben omgebracht, hebben gestenigd ? Als een verwond dier is de Heere weggerend, en laat zich niet meer zomaar kennen. Dat recht heeft de mens niet. De mens heeft het verspeeld. Eerst moet de mens in boetvaardigheid leren toetsen. Eerst is de Heere een vijand en schuldeiser die de mens vervolgd. Men heeft rechten in de gevangenis, in ballingschip : een karig loon voor eerlijk en welverdiend hard werk. Ik zeg welverdiend, want de mens is het werk niet eens meer waard. De mens heeft het werk misbruikt, en vals voorgesteld. Er zijn goede werken die voor de mens verborgen zijn, waartoe men alleen kan komen door diepe zelfverloochening en de aflegging der zonden.

Och weent, en ga in zak en as. Scheurt uw klederen en uw hart, besnijdt uw zielen.
Er is vreemd vuur.
Er is donder en bliksem.
Alleen hen die buigen zullen ontkomen.
Het is buigen of breken.
Het is buigen of barsten.

Er is vreemd vuur.
Het is een lied in de hemelen,
gezongen door de getuigen en afgezanten.
Zij zingen niet dat alles goed en wel is.
Het is een oorlogslied.

Vreemd vuur heeft men ontstoken.
Vreemd vuur heeft de harten ingenomen.
Het heeft hen tot volwassenheids-zombies gemaakt.
Ze hebben hun kinderen aan de mammon geofferd, en daarmee hun eigen innerlijk kind.
Keer terug tot het kinderboek.
Keer terug tot God.
De nieuwe bijbel spreekt over het kinderparadijs.
Maar nu lijdt het kind.
Altijd maar weer.
Er is ook nog heel veel vals kinderlijk vlees wat moet afsterven.
De leugen regeert, in kind en volwassene.

God is dier geworden.
God is teruggegaan naar de natuur, naar diepe, verlaten wildernis.

God is zaadkorrel geworden.
Maar wat doet u ?
God is gestorven opdat nieuw leven zou komen.
Maar wat doet u ?

In die dood ontkiemde het leven.
Het is diep genoeg gegaan, anders zou God niet hebben bestaan, anders zou God niet hier zijn.

God is teruggekomen uit den dode, als een kinderboek. Dat is alles wat er van God is overgebleven : een kinderboek. Een Woord. Dat is de wedergeboorte en wederopvoeding van God, de wedergebondenheid. Van dat touw komt een mens nooit los als de mens dat touw heeft ontmoet.
Het is een eeuwig touw, opdat de mens voor eeuwig wordt voortgedreven door God, niet door een persoon, maar door een boek. Geen letters, maar betekenissen.

God is een kinderboek. Het kan alleen verstaan worden door kinderen.

ELWIN TERUG NAAR KLAAS VAAK - 4

Hoofdstuk 4. De Vleermuizenplaag

Toen Elwin thuiskwam was Sandra een taart aan het bakken. Ze was blij hem te zien. Elwin had veel te vertellen, maar het eerste wat hij deed was de roodgouden staf van Klaas Vaak aan de schoorsteenmantel hangen. De staf begon te gloeien. Toen pakte Elwin de toversleutel en hing die er naast. Sandra vond het prachtig. Samen begonnen ze van de taart te eten en al gauw begon Elwin te vertellen.

Elwin was erg moe van de reis en ging vroeg naar bed. De volgende ochtend werd Elwin vroeg wakker, en kwam naar beneden om de krant te lezen. Sandra stond al in de keuken. Ze was weer een taart aan het bakken. 'De koning komt vandaag,' zei ze, 'want de koningin is erg ziek. Maar niet alleen de koningin is erg ziek, maar vele drokelaren, want er is een vleermuizenplaag sinds korte tijd, en die vleermuizen krijsen zo, dat drokelaren hoofdpijn krijgen en erg moe worden. Vele drokelaren komen hun bed niet meer uit, het is een ramp. De koning hoopt dat jij er iets op weet.' De toverstaf begon weer te gloeien, en Elwin herinnerde zich dat er ook vleermuizen in het oosterse luchtpaleis zo krijsten. Iedereen die daar binnenkwam viel in slaap of werd heel moe, tenzij ... 'De tovertaart van de toverfee, dat is het,' zei Elwin luid. 'Iedereen die dat eet begint te lachen, en het is een medicijn tegen slaperigheid en moeheid.'

'Oh Elwin,' zei Sandra, 'hoe moet ik zo'n taart bakken ?' Maar Elwin pakte zijn jasje al om te vertrekken. Hij wilde meteen naar de toverfee toe. Maar toen hij buiten kwam renden de drokelaren wild door elkaar heen. De vleermuizen hadden de Drokelaar dieper in de aarde laten zinken, en het land dreef nu in de lava. De lucht was helemaal zwart geworden en er waren overal explosies te zien in de lucht. Elwin herinnerde zich dat er een toverspreuk op het oosterse woestijnpaleis stond, en dat dat ook de naam was van de toverstaf van Klaas Vaak. 'Wat was die spreuk ook al weer ...Haza, Hamma, Hala ... HARA MATEIN.'

Elwin begon luid te roepen, en spoedig kwamen er van alle kanten arenden aangevlogen. Zij begonnen de Drokelaar te brengen naar veiligere plaatsen. Dat was wel dieper onder de grond, maar dichter bij Klaas Vaak. Na een niet al te lange tijd was er geen vuur meer te zien. Nu kon Klaas Vaak bezocht worden op loopafstand. Elwin kon zijn ogen haast

niet geloven. Dit was wat hij altijd al had gewild. Ook Sandra kwam naar buiten. Ze hoefden nu niet meer door een konijnenhol om bij Klaas Vaak te komen. Klaas Vaak woonde nu in het drokelaarbos, wat overloopt in zijn huis. Dit is een gigantisch huis, bijna een kasteel.

Maar nog steeds waren er vele vleermuizen die erg krijsten. Daar kwam de toverfee al aanrennen ... met toverbessentaart. Ook de dwerg kwam eraanlopen met een taart. Al snel begon de taart zich te verspreiden door de Drokelaar. De toverfee leerde Sandra hoe ze de taart moest bakken, en beiden mochten ze een tijdje in de keuken van de koning werken.

Het hielp wel tegen de moeheid, maar de vleermuizen krijsten er niet zachter om, en ze waren zo snel dat ze moeilijk te pakken waren. Vele drokelaren bleven last hebben van hoofdpijn, en ook de koningin werd alsmaar zieker. De koning was radeloos. Trippelteentje het muisje kwam op een dag naar Elwin toe. Het muisje zei dat in het oosterse woestijnpaleis ook nog andere muisjes woonden. Elwin kon zich dat herinneren. Eén van die muisjes heette Donderteentje. Donderteentje had vaak vleermuizen weggejaagd. Misschien dat hij kon helpen. Eén van de arenden wilde dat muisje wel ophalen. Zo gezegd, zo gedaan, en binnen niet al te lange tijd stond Donderteentje voor hen. Hij zou proberen de nare vleermuizen weg te jagen. Hij had in vele paleizen gewerkt, maar het muisje zei dat dit geen normale vleermuizen waren. Ze krijsten zoals hij het nog nooit eerder had gehoord.

Op een avond zat Elwin te lezen. Opeens begon de toversleutel aan de schoorsteenmantel te glinsteren. Er kwamen gouden belletjes uit het sleuteltje en hij begon zachtjes te fluisteren. Het leek wel alsof het in de kamer begon te donderen. Het sleuteltje was van wit goud, en plotseling kwamen er bliksemstralen uit. De hele kamer trilde van het gebrom. Elwin stond op en sprak : Jazoe Burm. De deur van de huiskamer ging open en Elwin liep naar de gang, met de sleutel in zijn hand. Ook de voordeur ging los, en Elwin liep de straat op. De lucht zag inmiddels zwart van de vleermuizen. Het leek wel alsof er elke dag meer bijkwamen. Elwin sprak hardop : Jazoe Burm, Jazoe Burm, en het begon overal te omweren en te regenen. Zware donderslagen kwamen over het land, en terwijl het harder begon te plenzen kwamen er bijen en wespen tevoorschijn uit de bloemen en de struiken. Elwin kon de bloemen weer ruiken. Ook zag hij hommels, en al die insecten begonnen zo luid en zwaar te zoemen en te brommen, dat overal vleermuizen begonnen te vertrekken. De schelle tonen van de vleermuizen werden verdreven door de lage tonen van de sleutel en de insecten. Jazoe Burm, sprak de sleutel. De volgende ochtend voelden vele drokelaren zich anders. Elwin vertelde hen over de toverspreuk en het leek Elwin een goed idee om een toverschool op te zetten voor de drokelaren. Zo konden ze zichzelf en anderen helpen. Ook de koningin voelde zich weer wat beter, en de koning was heel blij. Hij hoopte dat die nare vleermuizen niet weer terug zouden komen. Hij vond het ook een goed idee dat de drokelaren naar de toverschool zouden gaan. Er waren direct al wat meesters en juffrouwen die wel les wilden geven, en men vroeg aan Klaas Vaak en de toverfee of ze ook soms les wilden geven. Dat wilden ze wel.